

DECIZIE nr. 710 din 27 octombrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194-197 din Codul de procedură civilă

EMITENT

• CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 895 din 27 noiembrie 2015**

Data intrării în vigoare 27-11-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194-197 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriel George Basarabescu în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 673D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă [deciziile Curții Constituționale nr. 31 din 21 ianuarie 2014](#), nr. 97 din 27 februarie 2014 și nr. 235 din 15 aprilie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 200 raportat la art. 194-197 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost invocată de Gabriel George Basarabescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reexaminare a unei încheieri de anulare a cererii de chemare în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin procedura regularizării cererii de chemare în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, deoarece aceasta are loc fără o dezbatere în contradictoriu, și astfel se creează o situație discriminatorie, de inegalitate a armelor și a părților implicate în proces. În acest sens, apreciază că legea putea să prevadă, pentru deplina transparență și în considerarea rolului activ al judecătorului, o "banală" citare a părții care urma să fie sancționată cu anularea cererii și astfel să poată explica de ce nu poate depune înscrisuri. Mai susține că cerința obligatorie a dovezii plății taxei de timbru încă din faza procedurii de regularizare a cererii de chemare în judecată, mai înainte ca instanța să își stabilească competența, este excesivă.

6. Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că textele legale criticate sunt constituționale, întrucât dreptul la un proces echitabil nu presupune formularea unor cereri fără a achita taxele legal stabilite ori a unor cereri informale sau fără a depune minime diligențe în soluționarea cauzei pentru ca instanța să poată realiza atribuțiile de judecată.

7. Potrivit prevederilor [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constituționalității dispozițiilor legale criticate, reținut de Curtea Constituțională în [deciziile nr. 31 din 21 ianuarie 2014](#), [nr. 97 din 27 februarie 2014](#), [nr. 510 din 7 octombrie 2014](#), [nr. 235 din 15 aprilie 2014](#) sau [nr. 708 din 27 noiembrie 2014](#).

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 200 raportat la art. 194-197 din Codul de procedură civilă. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Codul de procedură civilă a fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, fără ca textele de lege criticate să își schimbe numerotarea. Textele criticate privesc Verificarea cererii și regularizarea acesteia - art. 200, Cuprinsul cererii de chemare în judecată - art. 194, Numărul de exemplare - art. 195, Nulitatea cererii - art. 196 și Timbrarea cererii - art. 197 din Codul de procedură civilă.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție astfel cum acesta se interpretează potrivit art. 20 din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat dispozițiile legale criticate prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora, spre exemplu, prin [Decizia nr. 27 din 3 februarie 2015](#), [Decizia nr. 43 din 17 februarie 2015](#), ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 25 martie 2015, sau [Decizia nr. 66 din 11 februarie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014.

14. Curtea a reținut că prevederile art. 194-197 din Codul de procedură civilă instituie condiții de formă ale cererii de chemare în judecată, reglementând cuprinsul acesteia (art. 194), numărul de exemplare (art. 195), elementele esențiale pe care trebuie să le conțină, sub sancțiunea nulității (art. 196), precum și cerința timbrării acesteia (art. 197). Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă dispun verificarea cererii introductive de instanță de către completul investit aleatoriu cu soluționarea cauzei. Constatând neconformitatea acesteia în raport cu cerințele instituite prin art. 194-197 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată comunică lipsurile reclamantului, în scris, punându-i totodată în vedere necesitatea regularizării cererii, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării. Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut de alin. (2) cuprins în art. 200 din același Cod, instanța are posibilitatea să anuleze cererea de chemare în judecată, prin încheiere dată în camera de consiliu, potrivit alin. (3) al aceluiași articol.

15. Curtea a mai reținut că instituirea unor condiții formale ale cererii de chemare în judecată nu poate fi considerată de plano drept o negare a efectivității dreptului de acces la justiție, ci aceasta constituie o expresie a obligativității exercitării drepturilor și libertăților cu bună-credință, în limitele instituite de lege. Mai mult, nerespectarea condițiilor prescrise pentru conformitatea cererii introductive de instanță nu atrage în mod necondiționat anularea actului procedural, existând posibilitatea modificării sau completării acestuia în termenul stabilit de instanță. Astfel, prevederile art. 200 alin. (2) teza întâi din Codul de procedură civilă, dispunând asupra necesității comunicării în scris către reclamant a lipsurilor constatate în legătură cu cererea de chemare în judecată, cu mențiunea regularizării acestora în termenul stabilit, reprezintă o concretizare a principiului rolului activ al judecătorului, tocmai în vederea asigurării accesului efectiv la justiție al titularului cererii. Mai mult, în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii de anulare, împotriva acesteia se poate face cerere de reexaminare, solicitând motivat revenirea asupra măsurii anulării. Cererea de reexaminare se soluționează de către un alt complet al instanței respective, prin încheiere definitivă, în camera de consiliu, cu citarea reclamantului. Potrivit art. 200 alin. (6) din același act normativ, acest complet poate reveni asupra încheierii de anulare dacă măsura a fost dispusă în mod eronat sau dacă neregularitățile au fost înlăturate în termenul acordat, caz în care cauza va fi retrimisă completului inițial investit. În acest context, Curtea a reținut că atât reglementarea cererii de reexaminare, sub forma unei căi de atac împotriva încheierii de anulare a cererii de chemare în judecată, precum și faptul că aceasta se soluționează de un complet diferit de cel care a dispus măsura anulării, cu citarea reclamantului, reprezintă garanții procesuale, care au drept scop evitarea anulării actului de procedură, în măsura în care a fost legal întocmit.

16. De asemenea, Curtea a reținut că procedura regularizării cererii de chemare în judecată este justificată prin prisma finalității legitime urmărite de către legiuitor, și anume fixarea corectă a cadrului procesual, în vederea evitării acordării de noi termene de judecată pentru complinirea lipsurilor.

17. Prin [Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 14 februarie 2014, Curtea a reținut că atât timp cât procedura criticată nu privește însăși judecarea pe fond a cererii introductive, dispozițiile criticate nu înfrâng prevederile referitoare la dreptul la un proces echitabil, întrucât procedura specială vizată nu se referă la fondul cauzelor, respectiv la drepturile civile, cum cere art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ci numai la aspectele de ordin pur legal, a căror examinare nu face cu nimic necesară o dezbatere, cu citarea părților.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. În final, Curtea reține că celelalte aspecte învederate de autorul excepției de neconstituționalitate privesc, pe de o parte, modificarea legii, iar pe de altă parte, țin de interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, ceea ce excedează controlului de constituționalitate.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel George Basarabescu în Dosarul nr. 6.899/2/2014/a1 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 200 raportat la art. 194-197 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ioana Marilena Chiorean
